

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 1. Božični pozdrav svetega Očeta Cerkvi in svetu. — 2. Quaestiones theologicae 1937. — 3. Vprašanja za pastoralne konference 1937. — 4. Triletni in župnijski izpiti v letu 1937. — 5. Veroučne ocene. — 6. XXXIII. svetovni evharistični kongres v Manili na Filipinih. — 7. Sveta olja. — 8. Cene uradnih tiskovin. — 9. Misijonske zbirke. — 10. Objave. — 11. Slovstvo. — 12. Osebna naznanila.

1.

Božični pozdrav sv. Očeta Cerkvi in svetu.¹

Beseda svetega Očeta svetemu kardinalskemu zboru, vsem rimskim prelatom, vsem škofom, vsej svetni in redovniški duhovščini in vsej veliki katoliški svetovni družini.

»Pri neštetih priložnostih, ki mi jih je božja Previdnost naklonila in jih vedno in vedno zopet nudi naklonjenost mojih častivrednih bratov in ljubljenih sinov ter ljubezen neštevilnih romarjev, ki prihajajo iz vseh delov sveta, se je moje očetovsko srce, ki vse v srcu Odrešenikovem enako objemlje, radovalo in veselilo. Nocoj pa se čutim še bolj kot kdaj poprej res tesno povezanega s svetim kardinalskim zborom — njegov častitljivi dekan mi je pravkar v prekrasnem govoru v imenu vseh kardinalov sporočil čestitke in voščila — z vsemi meni tako dragimi rimskimi prelati in z vso veliko katoliško svetovno družino v ožarjeni luči betlehemske zvezde na praznik obletnice svete božične noči. Vam in vesoljnemu katoliškemu svetu se čutim nocoj tako blizu s svojimi mislimi, ki ne prekoračijo samo časovnih meja in najvišje gore Alp ter neizmerne širine oceanov, marveč se dvigajo nad vse svetove in njihove viharje do samega Boga. Čisto blizu se čutim z Vami v ljubezni svojega srca, kajti srce se ne loči od duha, ampak srce duhu sledi in se ob njegovih drznih poletih prižiga ter tako — kot vam je, dragi sinovi, iz vsakodnevnih izkušenj znano — premaguje čas in daljavo in razne druge okoliščine v življenju, ki onemogočujejo prisotnost človeškega bitja.

Imenoval sem sveti božični praznik. Predvsem sem si ga želel in si tudi želim vaše prisotnosti, da bi vas mogel nagovoriti in z vami, dragi ljubljeni sinovi, izmenjati svoje srčne želje, da bi bili deležni vsake duševne milosti, vseh božjih daril, vsega bogatega prekipevajočega blagoslova božjega, in to na praznike, ki že skozi stoletja napovedujejo dobo milosti in blagoslova, ono dobo, ki jo je božja dobrotljivost po načrtih pripravila, črpajoč iz neizčrpnih virov svoje ljubezni in usmiljenja.

Na žalost pa se proti božji volji, ki je hotela prinesiti mir vsem ljudem dobre volje, bori hudobna volja mnogih, ki so zašli na slaba pota in so

¹ Slovenski prevod je vzet iz Pond. Slovenca z dne 28. decembra 1936 po primerjavi z italijanskim izvirnikom.

postali sovražniki božjega Otroka, ki je postal meso in sklenil prebivati med nami v polnosti svoje milosti in svoje resnice, da bi mi vsi mogli zajemati iz tega bogastva milost za milostjo (Jan 1, 26). Zato sem vsakokrat, kadarkoli so se vsako leto zopet povrnili ti sveti prazniki in tako rekoč neprestano pri vsaki priliki, ki se mi je nudila, da sem svoje srce mogel razgrniti pred vso veliko katoliško svetovno družino, poleg veselih čustev, ki so me navdajala, dal izraza tudi svoji trpki bolesi, ki jo mojemu očetovskemu srcu prizadevajo številna zla in hudobije, ki dandanes ležijo na človeštvu, na državah in na Cerkvi. Vedno sem tudi opozarjal na velike grozeče nevarnosti, pozival k budnosti in delu in k skupnemu nastopu vseh, ki so dobre volje, proti onim agitacijam in sovražnim silam, ki izpodkopujejo najvišje vrednote človeške družbe, družine in vsakega posameznika. Predvsem pa sem svaril in pokazoval na edina sredstva, ki morejo odpomoči in prinesiti zdravje, to so resnica, pravica in bratska ljubezen do bližnjega, sredstva, ki jih edino katoliška Cerkev po božjem naročilu varuje in spoštuje.

Srčna bolest, ki se ob letošnjih božičnih praznikih družijo z veseljem, je tem večja in globlja, ker še vedno divja naprej državljanska vojna v Španiji z vsemi svojimi grozotami sovraštva, poboji in pustošenji, v Španiji, pravim, kjer je tista agitacija in so tiste sile, katerih sem se zgoraj mimogrede dotaknil, hotele tako rekoč preizkusiti vsa razdiralna sredstva, ki so jim na razpolago in ki so jih zanesla v razne države. To je ponoven opomin, resnejši in mnogo bolj grozeč kot prejšnji, opomin, ki velja za ves svet, predvsem pa za Evropo in njeno kulturo. Kajti vse to so dogajanja, ki s strahotno gotovostjo in jasnostjo prikazujejo in napovedujejo, kaj vse čaka Evropo, če ne zagrabimo takoj za obrambna sredstva in ne sežemo po zdravilih.

Med onimi pa, ki se predstavljajo kot branilci reda proti razdiralcem kulture in proti razširjenju brezbožnega komunizma ter celo trdijo, da imajo pri tem prvenstvene zasluge, moram na svojo veliko žalost ugotoviti, da se nahaja nemajhno število ljudi, ki jih pri izbiranju sredstev in pri ocenjevanju nasprotnika vodijo napačna in usodepolno pogrešena načela. Napačna in usodepolna načela! Kajti oni, ki vero v Kristusa in v božje razodetje v človeških srcih, predvsem pa v srcih mladine, uničujejo in jo hočejo popolnoma ugasniti, oni, ki se predrznejo sveto katoliško Cerkev, ki je varuhinja božjega evangelija in ki po božjih poveljih vzgaja narode, imenovati sovražnico vsega napredka in vse blaginje države in naroda, prav gotovo niso stvaritelji nove boljše bodočnosti človeštva, niti ne boljše bodočnosti svoje lastne dežele, marveč sami uničujejo najbolj učinkovita obrambna sredstva proti zlu, ki se širi, in tako hoté ali nehoté sodelujejo in pomagajo ravno tistim, o katerih se hvalijo, da jih pobijajo.

V zadnjih časih sem imel že pogostokrat priložnost poudariti, katera sredstva Sveta stolica smatra za tista, ki so najbolj prikladna in ki jih tudi sama po možnosti uporablja v blagor vseh, ki jih navedene nevarnosti obdajajo. Vsled tega se mi ne zdi potrebno, da še enkrat ponavljam, da se z še večjo iskrenostjo in gorečo prošnjo iz globin svojega vznemirjenega očetovskega srca obračam na vse, ki so vdani interesom Cerkve, na vse škofe, na vso svetno in redovno duhovščino, na vse katoliške laike, posebno pa še z velikim zaupanjem na vse tiste zastopnike katoliških laikov, ki s tolikim razumevanjem za krščansko vero in krščan-

sko ljubezen, za Kristusove interese in za blagor duš dejansko sodelujejo s škofi v raznih odsekih Katoliške akcije.

Moje misli pa se v prvi vrsti in z izredno globokim zaupanjem obračajo na one junaške duše, ki znajo svoje vsakdanje delo in celo svoje bolezni obrniti v dejanski apostolat; tudi na one nedolžne vrste, ki po vseh delih sveta dehtijo proti nebu z vonjem svoje čistosti, na one male namreč, ki v Jezusa verujejo in ki v posebni meri k Cerkvi pripadajo, ker so Srcu Jezusovemu posebno dragi.

To leto mi je, ljubljeni sinovi, božja dobrotljivost dovolila, da k molitvam, dobrim dejanjem in žrtvam vseh dodam še nekaj tudi od svoje strani, namreč bolezen, ki mi jo je božja dobrotljivost poslala, pred katero me je do sedaj naravnost čudovito obvarovala, a za katero sem bil že bogato odškodovan s prekrasno in ganljivo harmonijo molitev, ki se je te dni slišala iz vseh delov katoliškega sveta, ki se zadnje dni celo stopnjuje v veliko tolažbo skupnega Očeta.

Zato pa tudi z radostnim srcem izkoriščam to priložnost, da se vsem za te jasne in tople dokaze ljubezni zahvalim. Čeravno je to, kar trpim sedaj sam, le malenkost v primeri z vsemi bolečinami, ki jih mora pretrpeti svet, predvsem pa še v primeri s trpljenjem, ki ga je moral prenašati Poglavar, Ustanovitelj in Kralj božje Cerkve v svoji duši in na svojem telesu, naj kljub temu sprejme mojo žrtev, ki je sedaj in bo tudi v naprej v polnem soglasju z Njegovo sveto voljo. Naj jo sprejme v svojo čast, ki jo dandanes tako napadajo, naj jo sprejme za spreobrnitev vseh, ki so zašli na kriva pota, naj jo sprejme za blagor vse katoliške Cerkve — predvsem pa za blagor tolikanj preizkušene in mojemu srcu ravno zaradi tega tako drage Španije.

S takšnimi notranjimi čuvstvi sprejemam božični pozdrav iz nebes in ga pošljem zopet nazaj ven v širni svet: Slava Boгу na višavah in mir ljudem na zemlji!

Letošnji božični sestanek pa mi daje tudi razveseljivo in ugodno priložnost, da se s hvaležnimi čuvstvi spomnim vsega veselja, ki mi ga je božja dobrotljivost naklonila.

Posebno vesel sem in mi je v apostolsko tolažbo, da se z nadnaravno hvaležnostjo in z dolžnim spoštovanjem do Najvišjega spomnim vseh oseb in dogodkov, ki so letu, ki teče h koncu, udarili pečat svetosti in veličine ter združenja s sveto stolico sv. Petra. Še vidim pred seboj senat katoliške Cerkve z vsemi italijanskimi škofi, ki so mi prišli čestitat, da sem v svojem dolgem življenju dosegel tisto leto, ko Gospod da čutiti, da ga čestokrat spremljajo le težave in bolečine. Še slišim v svojem spominu poklonitev kongresa katoliških časnikarjev, ki so ustvaritelji one prekrasne pozornice, pri kateri nastopajo vera in znanost, dejanje in žrtev in ki so jo obiskovalci mednarodne razstave katoliškega tiska imeli priložnost občudovati. Z veseljem me navdaja tudi spomin na dve deli, enega iz kamenja, drugega iz duha, ki sta bili letos dokončani: na novo palačo za kongregacije in na papeževo akademijo znanosti.

Vsem tem dejanjem se pridružujeta še dva jubileja, namreč 1900 letni jubilej spreobrnitve sv. Pavla in 1600 letnica smrti papeža Silvestra. Kar tiče apostola narodov, tega vzvišenega in neutrudljivega učitelja krščanske vere, se Rim ponaša, da je njegovo besedo slišal ob strani prvega papeža, a tudi čutil ostrino njegovega silnega meča v enem njegovih pisem. Pri

papežu Silvestru pa občuduje Rim sijaj njegove svetosti, ki se z zastavo cesarja Konstantina razširja po vsem svetu ter je nam v raznih svetih bazilikah zapustil spomin na začetek one dobe, ko se je naša vera začela svobodno in javno širiti. Še več: Pavel, ta neutrudljivi glasitelj Kristusovega miru, ki je zapisal Korinčanom one globoke besede: Bog ni Bog needinosti, marveč Bog miru (1 Kor 14, 33), ter Silvester, ki je dočakal zarjo svobode in miru po dolgi noči preganjanj, me vabita, da letos naslovim na vse vladarje in narode sveta nov, še bolj goreč in topel opomin k miru; da mir ohranijo tam, kjer še vlada in obstoja, da mir obnovijo, kjer je samo še bolesten spomin in žalostno, do sedaj neizpolnjeno hrepenenje.

S tem svojim pozivom na svet združujem — danes bolj goreče kot kedaj poprej — tudi svojo prošnjo na Boga, naj vpostavi tisti »mir reda«, v katerem more pravi mir obstojati, naj uresniči tisto pravičnost, naj tiče posameznega ali občestvo, brez katere nobeden red ni mogoč. To svojo molitev za mir polagam ponižno in spoštljivo pred jaslice Kneza miru.

V duhu in v svojem srcu se vračam nazaj k betlehenskemu Bogu in se hočem od tam ozreti po vsem krščanskem svetu, tam tudi se zahvaliti božjemu Detetu, da se je hotelo tako ponižati, da bi postalo še bolj ljubeznipolno in ves človeški rod nase, na svoj križ, na svoje veličanstvo, na svojo Cerkev in na svoje poveščanje potegnilo. Danes, nocoj je to Dete v naši sredi. Združen z Njim dviga njegov Namestnik svojo roko, da vas vse blagoslovi, ljubljeni sinovi in hčere, da za vas vse izprosi obilico blagoslova in milosti, tistih milosti, ki jih je Ono kot seme svojega večnega zmagoslavja natrosilo po svetu za vse ljudi, ki so dobre volje.

In blagoslov vsemogočnega Boga, Očeta in Sina in Svetega Duha naj pride nad Vas in naj vselej ostane.«

2.

Quaestiones theologicae 1937.

1. Edinstvo Cerkve.
2. De contritione et attritione.

3.

Vprašanja za pastoralne konference 1937.

1. Vpliv duhovnikovega vzgleda na versko življenje v župniji.

To vprašanje naj se reši na podlagi cerkvenih kanonov, lavantinskih sinodalnih določb: *De vita et honestate clericorum*, in navodil za izvedbo katoliške akcije v Oglasniku 1936, I. str. 1.

2. Popoldanska služba božja ob nedeljah in zapovedanih praznikih ter razlaga krščanskega nauka.

Pri rešitvi tega vprašanja naj se vpoštevajo predvsem naslednje točke: 1. sedanje stanje; 2. kaj pospešuje in ovira popoldansko službo božjo; 3. kako naj se v prihodnje vrši popoldanska služba božja, s čim poživimo in pospešujemo; 4. kako naj se najprimerneje zadosti cerkvenim predpisom kanonov 1329 do 1336 glede razlage krščanskega nauka.

Triletni in župnijski izpiti v letu 1937.

Določajo se naslednje discipline in naslednji traktati:

I. Za triletni izpit.

D o g m a t i k a. a) Osnovno bogoslovje: De facto revelationis. De argumentis internis et externis pro veritate religionis christianae. Kristusova Cerkev je hierarhična družba. Cerkev mistično telo Kristusovo. Nauk pravoslavnega bogoslovja o mističnem telesu Kristusovem. Nauk o papeževem prvenstvu. Svojstva in znaki Cerkve. Edinstvo kot svojstvo in znak Cerkve. Izvrševanje cerkvenega učiteljstva.

b) Specijalna dogmatika: De Deo elevante. Christologia. De gratia actuali. De sacramentis in genere.

Triletni izpit se bo vršil dne 16. septembra 1937 ob 9. uri (za letnika 1934 in 1935) in dne 23. septembra 1937 ob 9. uri (za letnik 1936) v avli knezoškofijskega duhovniškega semenišča v Mariboru in je obvezen za vse duhovnike, ki so po končanih bogoslovnih študijah v letih 1934, 1935 in 1936 stopili v dušno pastirstvo (glej Lav. škofije uradni list 1919, str. 25. in nsl.). Kandidati triletnih izpitov so za tekoče leto oproščeni reševanja teologičnih vprašanj.

O triletnih izpiti bodo dobili izprašani koncem triletja izpričevala, katera bodo morali v smislu can. 130, § 2 C. I. C. prilagati svojim prošnjam za cerkvene službe.

II. Za župnijski izpit.

1. **E k s e g e z a** : List sv. Pavla Efežanom. Eksegeza se zahteva na podlagi latinskega besedila.

2. **D o g m a t i k a** : Christologia: De gratia actuali. De sacramentis in genere; in specie de sacramentis Baptismi, Confirmationis, Ordinis et Extremae unctionis.

3. **M o r a l n o b o g o s l o v j e** : De praeceptis decalogi.

4. **C e r k v e n o p r a v o** : Jus matrimoniale. Uprava cerkvenega premoženja.

5. **P a s t o r a l n o b o g o s l o v j e** : O zakramentih presv. Rešniega Telesa in svete pokore. Hodegetika: pastirovanje vernikov po psiholoških, stanovskih in socialnih razlikah. Homiletika: Predloži se izgotovljena pridiga za 19. nedeljo po Binkoštih; o dejanski milosti božji. Spored pridige in vire je treba označiti na prvi strani rokopisa. Katehetika: Vpošlje naj se spisana kateheza za tretjo stopnjo osnovne šole, ki obravnava vprašanja katekizma 90 do 94 o Svetem Duhu kot pripravo na sveto birmo. Čas za pridigo in katehezo je 20 minut.

6. **L i t u r g i k a** : Sveta maša.

Župnijski izpit se bo kakor v minulem letu vršil le enkrat, in sicer 6. in 7. oktobra 1937, z začetkom ob 8. uri v kn. šk. duhovniškem semenišču v Mariboru. Prošnje za pripust k župnijskemu izpitu je treba 14 dni pred rokom s priloženo pridigo in katehezo poslati po pristojnem dekanjskem uradu kn. šk. ordinariatu (Lav. sinoda 1900, str. 563 in nsl.).

Prípombe.

Triletni izpiti se polagajo ustno ali pismeno.

Župnijski izpiti se polagajo kakor sledi:

1. Pismeno: Eksegeza in kateheza.
2. Ustno: Dogmatika, pastoralno bogoslovje in liturgika. Del pridige se predava.
3. Pismeno in ustno: Cerkevno pravo in moralno bogoslovje. Pismeni izpit, dne 6. oktobra 1937 predpoldne in popoldne (začetek ob 14. uri), bo reševal le praktične primere.

5.

Veroučne ocene.

Kraljevska banska uprava dravske banovine je dne 9. decembra 1936, IV. No. 17.499/2 izdala sledečo okrožnico:

»Ker so upravitelji in učitelji nekaterih narodnih šol zmotnega mnenja, da verouka ni uvaževati kot glavni predmet in na osnovi tega nepačnega naziranja odločajo učiteljski zbori koncem šolskega leta prestopne v višje razrede, pri čemer se na negativne rede iz verouka in moralnih nauk ne ozirajo, češ, da je verouk postranski predmet, pojasnjuje kraljevska banska uprava, v zvezi z odlokom ministrstva prosvete O. N. br. 3926 z dne 21. januarja 1935 in odlokom ministrstva prosvete O. N. br. 64.850 z dne 4. novembra 1936, da je tudi verouk z moralnimi nauki smatrati za glavni predmet, saj ga je zakonodajalec postavil v vrsti predmetov na čelo vsem drugim, s čimer mu je priznal prvenstvo.

Dalje je znano dejstvo, da ima verouk na meščanskih in srednjih šolah isto veljavo kot ostali znanstveni predmeti, četudi te šole nimajo tolikega poudarka na vzgojnih motivih in smotrih kot ga imajo narodne šole, ki so, ali bi vsaj biti morale, narodno vzgojne institucije. Dijaki, ki na srednjih in meščanskih šolah dobijo iz verouka negativne ocene, razreda ne zdelajo, kar dokazuje, da je verouk na teh šolah istovrednoten kot drugi znanstveni predmeti.

Verouku in vsem iz njeja izviraajočim moralnim naukom je posvečati tedaj vso pozornost in vzgojno vrednost.

Kraljevska banska uprava je obveščena, da se že pojavljajo v nekaterih krajih slučajji, ko učenci izjavljajo, da jim je vseeno, kako jih ređuje veroučitelj, češ, saj razred itak tudi zdelam, čeprav imam v verouku slab red.

Nekateri starši gredo celo tako daleč, da več ne kupujejo učencem veroučnih knjig, češ, da si z znanjem verouka ne bodo služili kruha v življenju.

Da so taki pojavi kvarni za moralno vzgojo, moralno življenje mladine, — kvarni pa tudi državnim interesom, je jasno. Z odtujenostjo veri in morali se vzporedno dviga naraščanje prevratnih ljudi in njih organizacij.

Proti vsem takim razornim pojavom pa mora služiti tudi narodna šola, to je svetno in duhovno učiteljstvo ki naj se v vzajemnosti podpira.

Veroučitelji naj pouku verouka in moralnih nauk posvečajo vse svoje moči, svetni učitelji(ce) pa naj jih podpirajo, da s tem mladini pokažejo vrednost verskih in moralnih nauk.

Ob končnem letnem konferenčnem presojanju, je-li učenec sposoben za prestop v višji razred, je vsekakor jemati v ozir iz zgoraj navedenih razlogov mnenje veroučiteljev in njih veroučne ocene.«

6.

XXXIII. svetovni evharistični kongres v Manili na Filipinih.

Kakor je bilo objavljeno v Oglasniku 1936, XI., str. 114, se vrši od 2. do 7. februarja 1937 v Manili na Filipinih 33. svetovni evharistični kongres. V dne 18. junija 1936 semkaj došlem povabilu na kongres, naslovljenem na prevzv. Nadpastirja, stoji med drugim: »Fiducialiter etiam petimus, ut felicem exitum precibus tuae dioecesis commendes, velisque praecipere, ut diebus Congressus et speciali modo die 7 Februarii, omnes fideles orationibus suis Congressui se socient, sacram Communionem recipiant, et processioni solemni, si haec fieri potest, cum fervore adsint.«

V smislu tega povabila in po dosedanjem običaju naj dušni pastirji dne 7. februarja, na nedeljo petdesetnico, v pridigah omenijo evharistični kongres v Manili in naj priredijo svojim vernikom primerno evharistično pobožnost, n. pr. skupno sveto obhajilo, molitveno uro pred izpostavljenim Najsvetejšim, teoforično procesijo. Tako bo vsem častivcem presv. Evharistije dana priložnost, da se v duhu udeležijo evharističnega kongresa in duhovnih dobrot, ki so združene z mednarodnimi evharističnimi kongresi.

7.

Sveta olja

se bodo delila na Veliki četrtek v škofijski pisarni. Posodice naj bodo skrbno osnažene.

8.

Cene uradnih tiskovin.

Cena za Oglasnik lav. škofije 50 Din, za direktorij 20 Din. Cena za šematizem se bo naznanila, ko bo knjiga izšla. Gg. dekani naj naročnino v kratkem zberejo in semkaj nakažejo, ravno tako zaostanke prejšnjih let.

9.

Misijonske zbirke.

Nekateri župnijski uradi še niso vposlali misijonskih zbirk iz leta 1936 (misijonska nedelja, misijonske tiskovine, članarina DŠV, Unio cleri missionaria, afrikanski misijoni, božji grob, misijoni sploh). Da bo možno pravilno knjiženje, naj se gornje zbirke pošljejo Misijonski zvezi lavantinske duhovščine v Mariboru (ček. račun števil 13.940) vsaj do konca januarja t. l. Denarnih zbirk, ki bodo dospele pozneje, ne bo mogoče všteti med zbirke leta 1936.

Nekaj župnih uradov še ni nakazalo zbirk iz prejšnjih let. Naj za-devo čimprej uredijo.

10.

Objave.

Brevir se je našel. V vlaku Ljubljana—Zagreb se je našel brevir, pars autumnalis. Dobi se v pisarni kn. šk. ordinariata.

11.

Slovstvo.

»Paratus sum« se bo imenovala obširna zbirka izgotovljenih cerkvenih govorov, ki bo v kratkem izšla v založbi katoliške knjigarne Friderika Pustet. Knjiga, ki je snovno razdeljena na 22 let, izide v obliki 34×24 cm in bo tehtala kg 1'3. Zbirka obsega pridige za vse nedelje in praznike celega leta z dvojnimi preglednimi kazalom ter s posebno praktičnimi rubrikami, tako da je mogoče hipoma ugotoviti, kaj si, kje si pridigal v minulem letu, kaj pred tremi, oziroma pred 22 leti istega dne, katere vire si rabil, in je nezavestno ponavljanje istih pridig ob istih dneh izključeno. Cena zbirke znaša 8'50 švicarskih frankov. Knjiga se mnogočastiti duhovščini, zlasti mlajši priporoča. Kdor si namerava knjigo omisliti, naj piše na zgornjo knjigarno. Polovico cene je plačati pri naročilu. Natančnejša pojasnila daje avtor: Franc Jäger, župnik rim. kat. župnije: Carani-Mertisoara, Romunija; korespondenca v latinskem in nemškem jeziku.

12.

Osebna naznanila.

Imenovan je za učitelja petja in glasbe v kn. šk. dijaškem semenišču v Mariboru g. Gregor Zafošnik, prefekt istotam (18. nov. 1936).

Postavljen je za prefekta na istem zavodu g. Alojz Kozar, semeniški duhovnik v Mariboru (18. nov. 1936).

Umeščena sta bila: g. Matija Munda, I. kaplan v Ljutomeru, kot prošt in župnik v Dravogradu (26. nov. 1936) in g. Jožef Vojkovič, provizor v Murski Soboti, kot župnik istotam (3. jan. 1937).

Nastavljena sta bila gg.: Ivan Černoga, provizor v Dravogradu, za kaplana pri Sv. Marjeti niže Ptuja in Jožef Mlakar, bivši župnik v Štefanju, zagrebška nadškofija, za kaplana v Vidmu ob Savi (1. dec. 1936).

Prestavljeni so bili gg. kaplani: Ivan Camplin od Sv. Jurija v Prekmurju v Maribor, stolna župnija; Alojz Gabor od Sv. Marjete niže Ptuja k Sv. Juriju v Prekmurju; Maks Ledinek, II. kaplan v Ljutomeru, za I. kaplana istotam in Franc Pečar iz Vidma ob Savi v Ljutomer za II. kaplana (1. dec. 1936).

Ordinacija. Sv. mašniško posvečenje je dne 20. dec. 1936 v cerkvi sv. Jožefa v Studencih pri Mariboru prejel fr. Rudolf Štručl, kapucin.

Umrla sta: p. Ciril Goričan dne 15. dec. 1936 v kapucinskem samostanu v Studencih pri Mariboru v 71. letu starosti; Jožef Kuk, kaplan pri Sv. Marjeti niže Ptuja, dne 26. dec. 1936 v Muretincih (pokopan v Konjicah) v 47. letu starosti. R. I. P.!

1936

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 8. januarja 1937.